

نرم افزار متن باز

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۲	نرم افزار متن باز چیست.....
۴	انگیزه انشعاب کمپین نرم افزار متن باز.....
۴	ترس از آزادی.....
۶	نرم افزار قدرتمند و قابل اطمینان می تواند بد باشد.....
۸	ویژگی نرم افزارهای متن باز Source Open.....
۸	مزایای نرم افزار متن باز.....
۹	معایب نرم افزار متن باز.....
۹	قوانین اصلی نرم افزار متن باز.....
۹	نمونه های نرم افزارهای متن باز.....
۱۰	متن باز در ایران.....
۱۰	نرم افزار متن شامل چه مواردی است؟.....
۱۲	جمع بندی:.....

نرم افزار متن باز چیست.

نرم افزار متن باز به نرم افزارهایی می گویند که افراد می توانند در کد منبع آن ها تغییر ایجاد کرده و یا اشکالات (باگ) احتمالی آن ها را رفع کنند. این یک شیوه توسعه نرم افزار است که می تواند هم برای نرم افزارهای آزاد و هم برای نرم افزارهای با مالکیت انحصاری و تجاری به کار رود. در نرم افزارهای اپن سورس، کد اولیه نیز در اختیار متقاضیان قرار می گیرد و امکان اعمال تغییرات و یا سفارشی نمودن آن متناسب با خواسته استفاده کنندگان، فراهم می گردد. افرادی که از ایده نرم افزار متن باز حمایت می نمایند بر این اعتقاد هستند که با اجازه دادن به اشخاصی که علاقه مند به تغییر کد اولیه می باشند، امکان استفاده مفیدتر از برنامه فراهم و احتمال بروز خطاء در آنان، کاهش خواهد یافت.

متن باز اصطلاحی است که به نرم افزارهای متن باز ارجاع داده است. نرم افزار متن باز به یک جنبش و راهی برای کار تبدیل شده است که فراتر از تولید نرم افزار است. جنبش منبع باز با استفاده از الگوی تولید غیر انحصاری نرم افزارهای متن باز راه های جدیدی را برای حل مشکلات در جوامع و صنایع ارائه می دهد.

ده ها میلیون نفر در سرتاسر جهان از نرم افزار آزاد استفاده می کنند؛ مدارس همگانی در بعضی مناطق از هندوستان و اسپانیا به دانش آموزان خود می آموزند که چگونه از سیستم عامل گنو/لینوکس استفاده کنند. اما بیشتر این کاربران از دلایل اخلاقی که ما این سیستم را توسعه داده و جامعه ی نرم افزار آزاد را به وجود آوردیم بی اطلاع هستند، چرا که امروزه این سیستم و اجتماع بیشتر با عنوان «متن باز» خطاب قرار می گیرد و فلسفه ً دیگری را به آنان نسبت می دهد که در آن تقریباً از آزادی سخنی نرفته است.

جنبش نرم افزار آزاد از سال ۱۹۸۳ کمپین خود را برای آزادی کاربران آغاز نموده است. در ۱۹۸۴ ما آغاز به توسعه ی سیستم عامل آزاد گنو کردیم تا از سیستم عامل های غیر آزادی که کاربران خود را نفی می کنند اجتناب ورزیم. در دهه ی ۸۰ ما بیشتر اجزای این سیستم را توسعه دادیم. همچنین اجازه نامه ی جامع و عمومی

گنو را پدید آوردیم. اجازه‌نامه‌ای که به طور خاص برای دفاع از آزادی تمام کاربران یک نرم‌افزار طراحی شده بود.

به هر حال، تمام کاربران و توسعه‌دهندگان نرم‌افزار آزاد با اهداف جنبش نرم‌افزار آزاد موافق نبودند. در ۱۹۹۸ گروهی از جامعهٔ نرم‌افزار آزاد جدا شدند تا کمپین دیگری به نام «متن‌باز» را آغاز کنند. در حقیقت این اصطلاح برای جلوگیری از سوء تفاهم در مورد عبارت «نرم‌افزار آزاد» پدید آمده بود، (در زبان انگلیسی ممکن است عبارت **Free Software** با نرم‌افزار رایگان اشتباه گرفته شود). اما به زودی نوعی دیدگاه فلسفی کاملاً متفاوت از جنبش نرم‌افزار آزاد پیدا کرد.

تعدادی از حامیان «متن‌باز» آن را نوعی «کمپین بازاریابی برای نرم‌افزار آزاد» مطرح کردند که با پررنگ کردن سودهای عملی نرم‌افزار می‌خواهد از مدیران اجرایی شرکت‌ها خواهش کند (برای وارد شدن به بازار)، در حالی که از مسائل مربوط به درست و نادرست، که نمی‌خواهند بشنوند، اجتناب می‌کند. دیگر طرفداران به طور کلی ارزش‌های اخلاقی و اجتماعی جنبش نرم‌افزار آزاد را رد می‌کنند. دیدگاه آن‌ها هرچه که باشد، هنگام کمپین برای «متن‌باز» این ارزش‌ها را ذکر نکرده و از آن‌ها دفاع نمی‌کنند. اصطلاح «متن‌باز» به سرعت با ارزش‌های کاربردی پیوند خورد همانند ساختن یا داشتن یک نرم‌افزار قدرتمند و قابل اطمینان. اکثر حامیان «متن‌باز» بعد از پدید آمدن چنین دیدگاهی به آن پیوسته‌اند و آن‌ها هم همان رفتار را دارند.

تقریباً تمام نرم‌افزارهای متن‌باز یک نرم‌افزار آزاد نیز محسوب می‌شوند؛ هر دو عبارت تقریباً یک دسته از نرم‌افزارها را توصیف می‌کنند، ولی پایه‌ی آن‌ها بر ارزش‌های اساساً متفاوتی است: متن‌باز یک روش توسعه است؛ نرم‌افزار آزاد یک جنبش اجتماعی است. در جنبش نرم‌افزار آزاد، نرم‌افزار آزاد امری اخلاقی است، چرا که تنها نرم‌افزار آزاد به آزادی کاربران احترام می‌گذارد. در مقابل متن‌باز روشی برای ساخت نرم‌افزاری «بهتر»

را بیان می‌کند — تنها از دیدگاه کاربردی آن. متن‌باز می‌گوید که نرم‌افزار غیر آزاد یک راه‌حل کمتر مطلوب برای حل مشکل است. برای جنبش نرم‌افزار آزاد، به هر صورت، نرم‌افزار غیر آزاد یک مشکل اجتماعی محسوب می‌گردد و راه حل آن این است که دیگر از آن استفاده نکنیم و به سراغ نرم‌افزارهای آزاد برویم.

«نرم‌افزار آزاد» «متن‌باز» اگر هر دو یک نرم‌افزار باشند، آیا اهمیتی دارد که چه نامی به آن بدهیم؟ بله، چرا که کلمات متفاوت اندیشه‌های متفاوتی را بیان می‌کنند. وقتی یک نرم‌افزار آزاد، با هر نام دیگری، بتواند امروز به شما همان آزادی را بدهد، اینکه این آزادی پایدار باشد، بیش از همه وابسته است به آموزش درست مردم برای ارزش دادن به آزادی. اگر می‌خواهید به این امر کمک کنید، ضروری است که واژه «نرم‌افزار آزاد» را به کار بگیرید.

ما در جنبش نرم‌افزار آزاد به متن‌باز به عنوان یک دشمن نگاه نمی‌کنیم، دشمن ما نرم‌افزار اختصاصی (غیر آزاد) است. اما می‌خواهیم مردم بدانند که ما برای آزادی ایستادگی می‌کنیم، بنابراین نمی‌توانیم قبول کنیم که برچسب متن‌باز به ما زده شود.

انگیزه انشعاب کمپین نرم‌افزار متن‌باز

ترس از آزادی

مهمترین و ابتدایی‌ترین انگیزه‌ی کسانی که کمپین نرم‌افزار متن‌باز را منشعب کردند این بود که بعضی از مردم با اندیشه‌های اخلاقی «نرم‌افزار آزاد» راحت نبودند. این حقیقت دارد: مطرح کردن مسائل اخلاقی از قبیل آزادی، صحبت درباره‌ی مسئولیت‌ها و همین‌طور درباره‌ی آسودگی، به این معنی است که از مردم بخواهیم درباره‌ی مسائلی بیاندیشند که ممکن است ترجیح دهند نادیده بگیرند، همانند اینکه آیا رفتارشان اخلاقی است یا نه. این می‌تواند باعث شود افرادی احساس آرامش‌شان را از دست بدهند، و بعضی افراد ممکن است

خیلی ساده، تنها ذهن‌شان را به این موضوع‌ها ببندند. ولی از این نمی‌توان نتیجه گرفت که ما باید صحبت درباره‌ی این مسائل را متوقف کنیم.

به هر حال این چیزی است که رهبران «متن‌باز» تصمیم به انجام آن گرفته است. آنها حساب کرده‌اند که با سکوت درباره‌ی اخلاق و آزادی و فقط صحبت کردن درباره‌ی فواید کوتاه‌مدت نرم‌افزارهای آزاد مشخص، قادر خواهند بود نرم‌افزار را به طور موثرتری به کاربران مشخصی بفروشند (به خصوص به شرکت‌ها).

این رویکرد اثبات کرده است که در جای خود موثر است. فصاحت بیان متن‌باز باعث شده تا بسیاری از اشخاص و تجار به استفاده و حتی توسعه نرم‌افزار آزاد روی بیاورند، که خود جامعه ما را گسترش داده است — اما تنها به طور سطحی و کاربردی. فلسفهٔ متن‌باز همراه با ارزش‌های تنها کاربردی خود، مانع از درک عمیق‌تر عقاید نرم‌افزار آزاد می‌شود؛ تعداد زیادی از افراد را به جامعه‌ی ما وارد می‌کند اما به آنان یاد نمی‌دهد که از آن دفاع کنند. این امر تا جایی که پیش رود خوب است، اما برای محفوظ داشتن آزادی کافی نیست. جذب کردن مردم به نرم‌افزار آزاد تنها بخشی از مسیر تبدیل کردن آنان به مدافعان آزادی خودشان است.

دیر یا زود این افراد به خاطر بعضی مزیت‌های عملی به سمت نرم‌افزارهای اختصاصی جذب خواهند شد. شرکت‌های بی‌شماری به دنبال ارائه‌ی چنین وسوسه‌هایی هستند، بعضی از آنان حتی نسخه‌های رایگان بیرون می‌دهند. چرا باید کاربران امتناع ورزند؟ تنها در صورتی که یاد گرفته باشند برای آزادی خود ارزش قایل شوند آزادی‌ای که نرم‌افزار آزاد به آن‌ها می‌دهد، یاد گرفته باشند به جای آن آسودگی تکنیکی و عملی تعدادی نرم‌افزار آزاد خاص، به آزادی ارزش بدهند به خود آزادی و برای خود آزادی. برای گستردن این اندیشه، ما باید درباره آزادی سخن بگوییم. کمی رویکرد «مسکوت گذاری» در تجارت ممکن است برای اجتماع مفید باشد، اما اگر انقدر معمول شود که عشق به آزادی نوعی بی‌قاعدگی به دیده شود، خطرناک خواهد بود.

این شرایط خطرناک دقیقا همان چیزی است که ما هم اکنون در آن قرار داریم. بیشتر افرادی که درگیر نرم افزار آزاد هستند، به خصوص توزیع کنندگان، زیاد درباره‌ی آزادی سخن نمی‌گویند. معمولا به این دلیل که به دنبال «بیشتر پذیرفته شدن در بازار» هستند؛ تقریبا تمام توزیع کنندگان نرم افزار به طرز فاحشی این خصیصه را بروز می‌دهند. تقریبا تمام توزیع‌های سیستم عامل گنو/لینوکس بسته‌های اختصاصی را به سیستم آزاد پایه می‌افزایند، و کاربران را تشویق می‌کنند تا به آن به عنوان یک مزیت نگاه کنند و نه قدمی رو به عقب و دور شدن از آزادی.

نرم افزارهای اختصاصی اضافه شده و توزیع‌های جزئی-غیر آزاد زمینی حاصلخیز یافته‌اند، چرا که بیشتر اجتماع ما بر روی آزادی نرم افزارشان تاکید نمی‌کنند. این اتفاقی نیست. گنو/لینوکس به اکثر کاربران با بحث‌های مربوط به «متن باز» معرفی شده است که در آن‌ها سخنی از اینکه آزادی یک هدف است، نمی‌رود. اعمالی که از آزادی حمایت نمی‌کنند و کلماتی که از آزادی سخن نمی‌گویند دست به دست می‌گردند، و یکدیگر را ترویج می‌کنند. برای مغلوب ساختن این گرایش احتیاج داریم که بیشتر، و نه کمتر، درباره‌ی آزادی سخن بگوییم.

نرم افزار قدرتمند و قابل اطمینان می‌تواند بد باشد

این طرز تفکر که ما نرم افزاری قدرتمند و قابل اطمینان می‌خواهیم می‌تواند از این تصور ناشی شده باشد که نرم افزار به منظور خدمت به کاربران طراحی شده است. قدرتمند و قابل اطمینان بودن آن به این معنی است که خدمات بهتری ارائه می‌دهد.

اما تنها هنگامی می‌توان گفت یک نرم افزار به کاربران خدمت می‌کند که به آزادی آنان احترام بگذارد. اگر نرم افزار برای به زنجیر کشیدن کاربران طراحی شده باشد چه؟ آنگاه قدرتمندی تنها به این معنی است که

زنجیرها تنگ‌تر هستند، و اطمینان یعنی جدا کردن آنها مشکل‌تر است. امکانات بداندیشانه‌ای همچون جاسوسی کاربران، محدود ساختن آنان، درهای پشتی، و به روز رسانی‌های اجباری، در بین نرم‌افزارهای اختصاصی معمول هستند. و تعدادی از حامیان متن‌باز نیز هستند که می‌خواهند چنین ویژگی‌هایی را در برنامه‌های متن‌باز پیاده کنند.

زیر فشار شرکت‌های صوتی و تصویری، روز به روز بر تعداد نرم‌افزارهایی که به طور خاص برای محدود ساختن اشخاص طراحی شده‌اند افزایش می‌یابد. این قابلیت بداندیشانه با عنوان DRM و یا مدیریت محدودیت‌های دیجیتالی شناخته می‌شود. و این با ماهیت آزادی‌ای در تضاد است، که هدف نرم‌افزار آزاد فراهم آوردن آن است. و نه فقط در ماهیت: از آنجایی که هدف DRM پایمال ساختن آزادی شما است، توسعه‌دهندگان تلاش می‌کنند که این کار را سخت، غیر ممکن و حتی غیر قانونی کنند که شما نتوانید نرم‌افزارهای را که با DRM پیاده سازی شده‌اند تغییر دهید.

در عین حال حامیان متن‌باز «DRM» متن‌باز را پیشنهاد می‌کنند. طرز تفکر آنها این است که با انتشار کد منبع برنامه‌هایی که طراحی شده‌اند تا دسترسی شما به رسانه‌های رمزگذاری شده را محدود کنند، و با دادن اجازه‌ی ویرایش آن به دیگران، می‌توانند نرم‌افزارهای قدرتمندتر و قابل اعتمادتری تولید کنند تا کاربران چون شما را محدود کنند. سپس این برنامه در قالب دستگاه‌هایی به دست شما خواهد رسید که اجازه‌ی تغییر آن را نخواهید داشت.

این نرم‌افزار ممکن است متن‌باز باشد و از مدل توسعه آن استفاده کند، اما نرم‌افزار آزاد نخواهد بود، چرا که به آزادی کاربرانی که آن را اجرا می‌کنند احترام نمی‌گذارد. اگر مدل توسعه‌ی متن‌باز بتواند موفق شود تا این نرم‌افزار را برای محدود کردن شما قدرتمندتر و قابل اعتمادتر کند، آن را بدتر نیز خواهد کرد.

ویژگی نرم افزارهای متن باز Source Open:

توزیع رایگان این نوع برنامه‌ها، ممکن است به عنوان بخشی همراه یک بسته نرم‌افزاری ارائه شوند که به متقاضیان فروخته می‌شوند. کد منبع می‌بایست به همراه نرم‌افزار، ارائه گردد. هر شخص می‌بایست اجازه تغییر کد اولیه برنامه را داشته باشد. نسخه‌های اصلاح شده را می‌توان مجدداً "توزیع نمود". به مجوز سایر نرم افزارها نیاز نخواهد بود .

نگاهی به تاریخچه سیستم عامل لینوکس یک نرم افزار متن باز واقعی بد نیست اشاره‌ای به یک مثال واقعی در دنیای نرم‌افزارهای Open Source داشته باشیم. در سال ۱۹۹۱، Linus Torvalds، دانشجوی دانشگاه هلسینکی فنلاند یک سیستم عامل جدید مبتنی بر Minix (اقتباس شده از یونیکس) را ایجاد که نام آن را لینوکس (Linux) گذاشت. وی نسخه شماره ۰٫۰۲ لینوکس را بر اساس General Public GNU License که شامل تعاریف قانونی جامعی در خصوص نرم افزارهای Open Source است، ارائه نمود . تعداد زیادی از افراد در سرتاسر جهان اقدام به Download لینوکس و استفاده از آن نمودند. گروهی زیادی از افراد فوق خود برنامه نویسان حرفه‌ای بودند که توانائی انجام تغییرات مورد نیاز در لینوکس را داشتند. Torvalds، نسخه‌های اصلاح شده توسط سایر برنامه نویسان را دریافت و با لحاظ نمودن تغییرات، در سال ۱۹۹۴ نسخه شماره یک لینوکس را عرضه نمود .

مزایای نرم افزار متن باز

مهمترین مزیت نرم افزارهای کدباز رایگان بودن آنهاست. شما با مراجعه به وب سایت شرکت سازنده امکان دانلود و استفاده از نرم افزار را به صورت کاملاً رایگان خواهید داشت. در عین حال برای توسعه و اضافه کردن امکانات جدید میتوانید با برنامه نویسان فعال دیگر در نقاط مختلف دنیا در ارتباط باشید و نسبت به اضافه کردن ویژگی های جدید بدون اتکا به شرکت سازنده اقدام کنید.

معایب نرم افزار متن باز

مهمترین نگرانی در استفاده از نرم افزارهای کدباز عدم دریافت پشتیبانی مستقیم از جانب شرکت سازنده است. به عنوان مثال ممکن است در نرم افزار مشکلی به وجود آید که توسط شخص برنامه نویس رفع نشود و بنابراین استفاده از نرم افزار با مشکل مواجه شود. البته قبل از دانلود و استفاده از نرم افزارهای اوپن سورس به شما توصیه می شود تا با مراجعه به وب سایت های مختلف از صحت عملکرد صحیح و میزان رضایت مندی کاربران قبلی اطمینان حاصل نمایید.

قوانین اصلی نرم افزار متن باز

الف – امکان توزیع مجدد نرم افزار : نرم افزار بایستی برای ارائه به سایر کاربران بدون نیاز به پرداخت امکان استفاده و دانلود داشته باشد.

ب – کد منبع قابل دسترسی : کد سورس نرم افزار بایستی به صورت کاملاً باز بدون استفاده از هیچگونه نرم افزار کد در دسترس مستقیم کاربر باشد.

ج – امکان شخصی سازی : امکان شخصی سازی و ارائه نرم افزار ویرایش شده بدون نیاز به دریافت مجوز از سازنده اصلی امکان پذیر باشد.

د – دسترسی برای عموم آزاد باشد : دسترسی به نرم افزار نبایستی برای عده ، ملیت و یا گروه خاصی محدود شود و تمامی افراد بایستی اجازه دسترسی رایگان به نرم افزار را داشته باشند.

نمونه های نرم افزارهای متن باز

نمونه های نرم افزارهای متن باز مرورگر اینترنتی مولیلا Mozilla (با هسته مرورگر Netscape)، سرویس دهنده وب آپاچی Apache، زبان اسکریپت نویسی وب (زبان تحت وب) پرل PERL و فرمت فایل های

گرافیکی PNG، نمونه‌هائی در زمینه متن بازها بوده که بر اساس ایده Open Source طراحی و پیاده سازی شده‌اند.

متن باز در ایران

نرم افزار های متن باز در ایران هم پایگاه دارند. مرکز ملی توسعه و بکارگیری نرم افزارهای بومی و آزاد (متن باز) ایران، به نام **متنام**، روز چهارشنبه مورخ ۲۲ خرداد ۱۳۹۲ در ساختمان دوم سازمان فناوری اطلاعات ایران افتتاح شد و شروع به کار کرد.

نرم افزار متن شامل چه مواردی است؟

نرم افزارهای متن باز باید دارای ۱۰ تعریف زیر باشند:

۱. توزیع مجدد آزاد

نرم افزار باید بدون نیاز به حق امتیاز یا هر گونه پرداختی برای فروش، امکان توزیع به صورت آزاد را داشته باشد.

۲. کد منبع

کد نرم افزار باید شامل نرم افزار باشد و اجازه توزیع کد نرم افزار داده بشود (برای مثال از یک صفحه وب قابل دانلود باشد).

۳. کار مشتق شده

اعمال تغییرات و کارهای بعدی روی نرم افزار امکان پذیر باشد و این نرم افزار جدید را بتوان تحت همان شرایط نرم افزار اولیه و اصلی تکثیر کرد.

۴. نگهداری تمامیت کد منبع نویسنده اصلی نرم افزار

مجوز نرم افزار ممکن است اجازه تغییر در اصل متن برنامه را به کاربران ندهد و تنها اجازهٔ افزودن وصله‌های نرم افزاری و کامپایل مجدد برنامه را بدهد. در این شرایط توسعه دهندگان تنها می‌توانند

توزیع‌هایی به کمک وصله‌های نرم‌افزاری خود ایجاد نمایند. مجوز نرم‌افزاری می‌باید صراحتاً ایجاد توزیع تازه با تغییر مجدد در کد اصلی را محدود نماید. نرم‌افزار توزیع شده تحت این مجوز می‌باید حتمناً نام نسخه‌ای تازه را داشته باشد.

۵. بین افراد و گروه‌ها تبعیضی گذاشته نشود

اجازه‌نامه نباید بین افراد یا گروه‌ها تبعیضی بگذارد.

۶. هیچ تبعیضی در نوع استفاده از نرم‌افزار وجود نداشته باشد

هیچ گونه تبعیض و تمایزی بین هر فعالیتی که در راستای نرم‌افزار انجام می‌گیرد، وجود نداشته باشد. برای مثال نرم‌افزاری نباید بین استفاده تجاری یا تحقیقاتی تبعیض قائل شود.

۷. توزیع اجازه‌نامه

مجوز باید به هرکسی که یک کپی از نرم‌افزار را دریافت می‌کند نیز اختصاص یابد، بدون این‌که آن‌ها نیاز به توافق و هماهنگی با اجازه‌نامه دیگری داشته باشند.

۸. اجازه‌نامه نباید مخصوص یک محصول باشد

حقوق داده شده در مجوز یک نرم‌افزار نباید وابسته به این باشد که بخشی از بسته بزرگتری است. در صورتی که نرم‌افزار از محصول دریافت شده نیز جدا شود، باید همان حقوق را در استفاده، توزیع و ویرایش، به دریافت‌کننده نرم‌افزار را اعطا کند. تمام کسانی که آن نرم‌افزار را، که قبلاً به عنوان بخشی از محصول بزرگتری بوده است، دریافت یا توزیع مجدد می‌کنند باید تمامی حقوق را مانند محصول اصلی داشته باشند.

۹. اجازه‌نامه نباید نرم‌افزارهای دیگر را محدود کند

شرایط تعریف شده در مجوز نباید توزیع نرم‌افزار را در کنار نرم‌افزارها با مجوزهای دیگر محدود کند. برای نمونه نمی‌تواند تعیین کند که تمامی نرم‌افزارهای ارائه شده در لوح فشرده ارائه شده باید متن باز باشند.

۱۰. اجازه‌نامه باید از نظر تکنولوژی بی‌طرف باشد

اجازه‌نامه نباید مختص یک تکنولوژی خاص باشد.

جمع بندی:

یک نکته نگران کننده در خصوص نرم افزارهای Open Source، فقدان ضمانت و پشتیبانی فنی از آنان است. با توجه به این موضوع که همواره امکان و یا بهتر بگوئیم مجوز اعمال تغییرات و یا اصلاحات در این نوع نرم افزارها وجود دارد، تقریباً "حمایت از آنان غیر ممکن و یا مشکل خواهد بود. بدین دلیل برخی از شرکت های حامی نرم افزارهای Open Source با توجه به ارائه سرویس خدمات و پشتیبانی اینگونه نرم افزارها، اقدام به فروش آنان می نمایند.

مثلاً "نرم افزار Red Hat در سال ۱۹۹۴ توسط Official Red Hat Linux عرضه گردید. نرم افزار فوق رایگان نبوده و متقاضیان می بایست هزینه استفاده (مالکیت) از آن را پرداخت نمایند. مهمترین ویژگی Red Hat، امکان پشتیبانی فنی از آن است. برای اغلب سازمان ها و موسسات تضمین حمایت های فنی و پشتیبانی یکی از عوامل مهم تصمیم گیری در خصوص خرید لینوکس در مقابل Download نمودن آن به صورت رایگان می باشد. علاوه بر Red Hat، شرکت های متعدد دیگری نیز اقدام به عرضه لینوکس با توجه به سیاست ها و دیدگاه های خاص خود نموده اند. در این رابطه نرم افزارهای متعددی با محوریت لینوکس نیز طراحی و پیاده سازی شده است.

منابع:

Andersen-Gotta ,M ;Ghinea ,G ;Bygstad ,B” ,Why do commercial companies FRQWULEXWH to open source software? “,International Journal of information management 32(2012) 106-117, Elsevier ltd (2011). P106-117.

Dixon ,R, Open Source Software Law .Arech hoese inc.(2004).

Story .A, Intellectual Property and Computer Software, Lecturer in intellecutual property law. University of Kent, unoted hingdom/ copyright ictsd and inctad. 2004.